

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 17 februari 1920 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av andra stycket av slutbestämmelserna i lagen den 19 juni 1917 angående ändring i vissa delar av lagen den 1 juli 1898 om de svenska lapparnas rätt till renbete i Sverige.

Närvarande: herrar Pettersson i Södertälje, Åkerman, Klefbeck, Rogberg, Alexanderson, greve Spens, J. P. Johansson, Bergström, Carl Johansson, Lindley, Engberg, Rehn, Leo, Svensson i Betingetorp, Söderberg och Thore.

Genom en den 23 januari 1920 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition nr 37, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L A G

om ändrad lydelse av andra stycket av slutbestämmelserna i lagen den 19 juni 1917 (nr 337) angående ändring i vissa delar av lagen den 1 juli 1898 (nr 66) om de svenska lapparnas rätt till renbete i Sverige.

Härigenom förordnas, att andra stycket av slutbestämmelserna i lagen den 19 juni 1917 angående ändring i vissa delar av lagen den 1 juli 1898 om de svenska lapparnas rätt till renbete i Sverige skall erhålla följande ändrade lydelse:

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 9 saml. 1 avd. 6 häft. (Nr 8.)

Från utfärdandet av denna lag tills vidare intill utgången av år 1922 skall i fråga om lappars bosättning å kronojord inom lappmarkerna och renbetesfjällen i Jämtlands län gälla, förutom vad särskilda författningar innehålla om bosättning å kronomark, att tillstånd till uppförande av boningshus med eller utan någon därmed sammanhängande, på eget äventyr för åverkan av renar upptagen odling jämte ladugård må beviljas av Konungen, som därvid i varje särskilt fall prövar, på vilken plats och i vad mån anläggningen må äga rum.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1921.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har vid granskning av förslaget ej funnit skäl till anmärkning mot detsamma och får alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 17 februari 1920.

På första lagutskottets vägnar:

JAKOB PETTERSSON.